

- **dı** I, 268-21;
 — **ur** I, 268-23;
- ayıt** — = söylemek (Oğuzca); sormak. [*Rad., Uyg.; Caf.; İd.*] *Krş.:* *Rad., Tel., Alt., Leb., Şor., Koy. Sag., Küw., Kg., Kkg.; Çağ., D. Tür., Kr., Taran., Komd., Kar.; Müh.* — *ayt* — ; *B. Tür.* — *eyt* — ; *Yak.* — *et* — ; *Çuw.* — *ıyt* — .
 I, 216-4;
- **tı** I, 215-25;
 — **tim** (Oğuzca). I, 216-1;
 — **ur** I, 216-4;
 — **gan** III, 52-9, 52-10;
- ayluk ayluk** = öyle öyle (Oğuzca).
 I, 113-21;
- ayran** = ayran. [*Rad., Kg., Alt., Sag., Koy., Kr., Çağ., D. Tür., Kaç., Kız., Uyg.; Müh.; İd.*] *Krş.:* *Rad., Kaz.* — *eyren;* *Çuw.* — *oren.*
 I, 120-26;
- ayrık** = ayrık otu (Oğuzca). *Bk:* **adhrık**. [*Rad.; Müh.*].
 I, 113-18;
- ayrış** — = ayrışmak, birbirinden ayrılmak. *Bk:* **adhrış** — . [*Rad., Alt. Tel., Leb., Kkg., Kaz., Kr.*].
 I, 233-23, 270-5,
- **dı** I, 233-20, 270-3,
 — **ur** I, 233-22, 234-1, 270-5,
- ayru** = başka. [*Rad., Kaz.*].
 I, 126-1;
- ayruk** = başka, ayrı (Oğuzca). *Bk:* **adhruk** (Oğuzca), **adhin**. [*Rad., Çağ.*]. *Krş.:* *Müh.* — *ayrık*.
 I, 113-16, 417-6;
- aytığ** = hitap; hatır sorma. *Bk:* **aytış**.
 I, 113-13;
- aytil** — = sorulmak; söylenmek. [*Rad., Kar.*].
 I, 270-9;
- **dı** I, 270-7;
 — **ur** I, 270-9;
- aytın** — = sormayı kendi üstüne almak.
 I, 270-12;
- **dı** I, 270-10;
 — **ur** I, 270-12;
- aytış** = hatır sorma. *Bk:* **aytığ**.
 I, 113-11, 113-13;

- aytur** — = söyletmek.
I, 269-18 ;
- **dı** I, 269-16 ;
- **ur** I, 269-18 ;
- az** = kakım. *Bk: as.*
I, 80-9 ;
- az** = az. [*Rad.; Caf.; Müh.; İd.*]
I, 75-25, 80-8 ;
- **rak** = daha az. III, 361-4 ;
- az** — = azmak, yoldan çıkmak. [*Rad., Kg., Taran., Kaz., Az., Çağ., D. Tür., Kr.; Caf., T.T., An. İnd., Man.; Müh.; İd.*]
I, 173-11 ;
- **dı** I, 173-10 ;
- **ar** I, 173-11 ;
- **mas** I, 92-7 ;
- azak** = ayak (Bulgar, Suvar, Yemek, Kıpçak dillerince).
Bk: adhak, ayak. [*Rad., Şor., Sag., Koy., Kız., Başk. J.*]
Krş.: Rad., Yak. — atah; Rad. Soy. — adak.
I, 32-14 ;
- azak** = nereden ve kimden geldiği belli olmıyan ok.
Bk: Azuk.
II, 20-5 ;
- azgan** = kuş burnu, yaban gülü; ağaçların en kötüsü olup gül gibi sarı, beyaz çiçekleri olan bir ağaççık, küpe gibi kırmızı meyvaları olur. [*Rad., Taran., D. Tür.*]
I, 439-7, 439-13 ;
- azı** — = sızmak; gürültüden ağır duyar olmak.
III, 253-7 ;
- **dı** III, 253-2, 253-5 ;
- **r** III, 253-7 ;
- azıg** = azı dişi. [*Rad., Sag., Leb., Şor., Koy., Kaç. Soy., Küw.; Caf., U., Hou., T. T., An İnd.*]. *Krş.: Rad., Az. — Azı; Rad., Alt., Tel., Kg., Kkg., Kaz. — Azu.; Rad., Kr., Kar. — Azaw.; İd., Hou. — Azu.*
I, 64-4 ;
- **lıg** = azı dişi belirmiş olan. I, 147-16 ;
- azıgla** — = azı dişiyle ısırarak; azı dişine vurmak.
I, 304-10 ;
- **dı** I, 304-3 ;
- **r** I, 304-9 ;
- **dım** I, 304-6 ;

azıl — = azılmak

I, 196-10,

— **dı** I, 196-9;

— **ur** I, 196-10;

azma = taşağının derisi yarıldığı için aşamıyan koç.
I, 130-1;

azıt — = yoldan çıkarmak, azıtmak. [*Rad., Az., Çağ., Uyg.; Caf., T. T., An. İnd.*]. *Krş.: Müh. — azıd —.*

I, 209-2;

— **tı** I, 208-21;

II, 234-4;

— **ur** I, 209-2;

— **gan** = daima yoldan çıkararak, azdıran.
I, 155-2;

azlan — = azımsamak, az görmek

I, 297-21

— **dı** I, 297-18;

— **ur** I, 297-21;

azu = iki şeyden birini dilemeyi anlatır; yahut; veya. [*Caf., U., T.T., An. İnd., Man.*].

I, 88-13, 88-15, 88-18, 429-16;

azuk = azık. [*Rad., Çağ., D. Tür.; Caf., U., Man.*]. *Krş.: Rad., O. D.; Müh.; İd. — Azık; Yak. — yısıık.*

I, 7-12, 16-18, 66-15, 381-5;

— **ı** I, 66-16, 342-4;

— **luk** = azıklık, azık için hazırlanmış şey.
I, 150-13, 274-17;

— **luğ** = azığı olan, azıklı. I, 148-2, 148-4;

azuk = yolunu kaybeden, nereye gittiği ve nereden geldiği belli olmıyan.

I, 66-9

— **ok** = nereden geldiği ve kimin attığı belli olmıyan ok. *Bk: azak.*
I, 66-9;

azuk munk = kaçan, yoldan çıkan, azan. [*Rad., Uyg.*].

I, 66-12;

azuklan — = azık sahibi olmak. [*Rad., Çağ.*].

I, 294-12;

— **dı** I, 294-10;

— **ur** I, 294-12;

B

- ba** — bağlamak ; örgü yapmak. [*Caf., P. P., U., Chauş., Man.*].
III, 247 - 8 ;
- **dım** III, 224 - 12, 250 - 3, 250 - 4 ;
- **dı** III, 247 - 5 ;
- **r** III, 247 - 8 ;
- baçak** = İsalı (hristiyan)ların orucu, pehrizi. [*Caf., Hou.*]. *Krş.* : *Caf., T. T., An. İnd., Hou., Man.* — *baçağ* ; *Chuas.* — *paçağ*.
I, 411 - 23 ;
- baçığ** = and, sözleşme (ahdü misak). *Bk* ; **bıçığ, bıçgas**.
I, 371 - 15 ;
- **kıl** — = andlaşmak, ahidleşmek.
- ← **kıl - dı** I, 371 - 16 ;
- badar** = gürültülü ses anlatan bir kelime ; tekrarlanarak kullanılır, "**patır patır**," gibidir.
I, 360-19 ;
- **kıl** — = sesle çarpmak, itmek.
- **kıl - dı** I, 349 - 8 ;
- badga** — = güreşte ayak yakalamak, çelme vurmak. *Bk* : **bagda** —.
III, 289 - 3 ;
- **dı** III, 288 - 27 ;
- **r** III, 289 - 2 ;
- badıç** = asma çardağı. *Bk* : **badhıç**.
- **lık yıgaç** = üzüm asmalarına çardak yapılmak üzere ayrılan ağaç.
I, 502 - 21 ;
- badhıç** = asma çardağı. *Bk* : **badıç**.
I, 295 - 4 ;
- badhram** = bayram ; sevinç ve eğlence günü. *Bk* : **bedhrem**, (Oğuzca) **beyrem**
III, 176-5 ;